

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Εἶνε εὐνόητον, ὅτι ἡ πρώτη γαλλικὴ δημοκρατία ἐν τῇ τάσει αὐτῆς εἰς τὸ νὰ ἐξαφανίσῃ πᾶν ἔγνος τοῦ παρελθόντος, δὲν ἐφέλθῃ οὐδὲ τῆς ἀρχαίας χρονολογίας. Ὅπως λοιπὸν καθήργησε τὴν θρησκείαν, οὕτως ἀντικατέστησε καὶ τὸ χριστιανικὸν ἔτος διὰ νέας χρονολογικὰς ἐποχὰς, ἀρχομένης ἀπο τῆς 22 Σεπτεμβρίου τοῦ 1792, δηλ. ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰδρύσεως τῆς δημοκρατίας. Ἡ καινοτομία αὕτη δὲν ἐπέπρωτο νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον, τοῦτ' ὅπερ δὲν εἶνε ἴσως λυπηρὸν, καθότι ἡ „νέα φραγκικὴ χρονολογία“ ὡς ὑπὸ πολλῶν ὠνομάζετο, καὶ ὑπὸ ὅλως ἀλλοίας περιστάσεις τῶν ἐπακολουθησασάντων δυσκόλως δὴ ἐτύγχανε γενικῆς ἀποδοχῆς καὶ παγκοσμίου ἰσχύος. Αὐτηρὸν ὅμως εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ὅτι μετὰ τῶν ἀπορριπτέων καιῶν συναπείβηθη καὶ ὁ ὕμνος τοῦ πράγματος πυρὴν.

Ὅτι τὸ ἡμέτερον ἡμερολόγιον χρήζει βελτίωνος διαίρέσεως, ὀλίγοις τὴν σήμερον ἀρνοῦνται· ἐπανειλημμένως δὲ ἐγένοντο προτάσεις βελτιώσεως, αἵτινες ὅμως ἔμειναν ἀκαρποί. Ἡ ἀνάγκη τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου δὲν καθίσταται εἰς τοὺς πολλοὺς καταδύπνικως ἐπισυνῆτη καὶ διὰ τοῦτο ὁ λαὸς ἤκιστα φροντίζει περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως αὐτῆς. Ἡ χριστιανικὴ τοῦ πολιτισμοῦ περίοδος ἐδημιούργησε μὲν νέαν χρονολογίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἡμερολόγιον — ἐξαιρουμένης τῆς ἀσημαντοῦ γρηγοριανῆς διορθώσεως, ἣτις ἔμως δὲν ἔτυχε πανταχοῦ ἀποδοχῆς — οὐδὲν ἀπολύτως ἐπράξεν. Ἡ ὑπὸ Αἰγυπτίων ἀστρολόγων ἐπινοηθεῖσα ἐκείνη θεωρία τῶν πλανητῶν ὀρίζει ἔτι καὶ νῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδόμης· ἡ ὑπὸ τοῦ Ῥωμίου γενομένη διαίρεσις τοῦ ἔτους εἰς δέκα μῆνας καὶ ἡ εἰς τούτους ὑπὸ τοῦ Νουμᾶ Πομπιλίου γενομένη προσθήκη ἐτέρων δύο μηνῶν, ἡ διατήρησις τῶν ὀνομάτων τοῦ Σεπτεμβρίου (ἐβδόμου), Ὀκτωβρίου (ὀγδόου), Νοεμβρίου (ἐνάτου), Δεκεμβρίου (δεκάτου), ἐνῶ τὴν σήμερον ὁ Μάρτιος δὲν εἶνε πλέον ὁ πρῶτος ἀλλ' ὁ τρίτος μῆς τοῦ ἔτους καὶ ἐπομένως ὁ Σεπτέμβριος εἶνε ὁ ἕνατος, ὁ Ὀκτώβριος ὁ δέκατος κτλ. πάντα ταῦτα μαρτυροῦσιν ὑπερβολικὴν καὶ ὑπέρμετρον συντηρητικότητά.

Τῇ 24 Νοεμβρίου 1793 ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις ἐν Παρισίοις ἐγκατέστησε νέαν χρονολογικὴν ἐποχὴν, ἣτις ὤφειλε νὰ ἰσχύῃ ἀπὸ τῆς 22 Σεπτεμβρίου τοῦ προηγούμενου ἔτους. Ἐτέθη λοιπὸν ὡς ἀρχὴ τῶν ἔτους ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία, καὶ οὕτω ἡ 22 Σεπτεμβρίου 1792 ὠρίσθη ὡς ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ πρώτου ἔτους τῆς δημοκρατίας. Τὸ ἔτος διηρέθη εἰς δώδεκα μῆνας ἐκ τριάντα ἡμερῶν, ἡ ἡμέρα εἰς δέκα ὥρας, ἡ ὥρα εἰς ἑκατὸν πρωτόλεπτα, τὸ πρωτόλεπτον εἰς ἑκατὸν δευτερόλεπτα. Μετὰ τὴν πάροδον τῶν δώδεκα μηνῶν ἠρῶμιοντο, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔτους, συμπληρωματικαὶ ἡμέραι (jours complémentaires), καὶ δι' ἑπέντε προσετίθεντο εἰς τὸ κοινὸν ἔτος καὶ ἕξ εἰς τὸ ἐμβόλιμον εἴτε δίσκετον, ὅπερ ἐπανήρχετο καὶ ἐκίστην τετραετίαν· ἐνίοτε ὅμως ἡδύνατο καὶ τὸ πέμπτον ἔτος νὰ γίνῃ ἐμβόλιμον.

Οἱ μῆνες ὠνομάζοντο ὡς ἑξῆς: 1) Vendémiaire (μῆς τοῦ τρυγετοῦ, τρυγητής), 2) Brumaire (μῆς τῆς ὀμίχλης), 3) Frimaire (μῆς τῆς πάχ-

νης), 4) Nivose (μῆς τῆς χιόνος), 5) Pluviose (μῆς τῆς βροχῆς), 6) Ventose (μῆς τῶν ἀνέμων), 7) Germinal (μῆς τῆς βλαστήσεως), 8) Floreal (μῆς τῆς ἀνθήσεως), 9) Prairial (μῆς τῶν λειμῶνων), 10) Messidor (μῆς τοῦ ἀμνητοῦ εἴτε θερισμοῦ, θεριστής), 11) Thermidor (θερμερῶν), 12) Fructidor (μῆς τῶν σπαρῶν).

Ἐκαστος μῆς διηρεῖτο εἰς δέκα ἴσα διαστήματα ἐκ δέκα ἡμερῶν, τοῦτ' ἔστιν εἰς δέκα δεχήμερα (decades). Αἱ ἡμέραι ἐκάστου δεχημέρου ὠνομάζοντο κατὰ τάξιν ὡς ἑξῆς: Primidi, Duodi, Tridi, Quartidi, Quintidi, Sextidi, Septidi, Octidi, Nonidi, Decadi. Ἡ τελευταία αὕτη ἡμέρα τοῦ δεχημέρου ἦτο ἡμέρα ἀναπαύσεως. Αἱ πέντε ἢ ἕξ συμπληρωματικαὶ ἡμέραι τοῦ ἔτους ἦσαν ὡσαύτως ἐορτάσιμοι, καὶ ἡ μὲν πρώτη ἐορτάζετο ὡς Fête de la vertu (ἐορτὴ τῆς ἀρετῆς), ἡ δευτέρα δὲ ὡς Fête du génie (ἐορτὴ τῆς μεγαλοφυΐας), ἡ τρίτη ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὴν Ἐργασίαν (Fête du travail), ἡ πέμπτη εἰς τὴν Δημοσίαν Γνώμην (Fête de l'opinion) καὶ τέλος ἡ ἕκτη, ἣτις μόνον εἰς τὰ ἐμβόλια ἔτη προσετίθετο, ἦτο ἡ ἐορτὴ τῶν σφέδρα δημοκρατικῶν (Fête de la Sansculottide) εἴτε τῆς ἐπαναστάσεως. Ἡ περίοδος ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἐτέρου ἐμβολίου ἔτους ἐκαλεῖτο Franciade. Καὶ ταῦτα μὲν τυγχάνουσιν ἴσως τοῖς πλείστοις γνωστὰ· ὀλιγώτερον ὅμως γνωστὰ εἰς τοὺς πολλοὺς εἶναι αἱ ἰδιαιτέραι ὀνομασίαι τῶν ἡμερῶν αἱ ἀντικαταστάσεις τὰ ὀνόματα τῶν ἀγίων, τοὺς ὁποίους ἡ γαλλικὴ δημοκρατία δὲν ἡδύνατο συνεπῶς νὰ ἀνεχθῇ. Ἀντὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀγίων ἐτέθησαν ὀνόματα χρησίμων φυτῶν, καρπῶν, ἀνθέων, δένδρων κτλ. Ἐκαστὴ πέμπτη ἡμέρα ἔφερε τὸ ὄνομα ζώου, ἐκίστη δεκάτη (ἡμέρα ἀναπαύσεως) τὸ ὄνομα οἰκειακοῦ ἢ γεωργικοῦ ἐργαλείου. Οὕτω π. χ. ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς ὠνομάζετο σταφυλὴ (raisin), ἡ δευτέρα κρόκος (safran), ἡ τρίτη κάστανον (Châtaigne), ἡ τετάρτη κολυκίδον, σκυλοβόλιανον (colchique), ἡ πέμπτη ἵππος (cheval), ἡ ἕκτη βαλσαμίνη (balsamine), κτλ., ἡ δεκάτη κάδος (cave), ἡ ἑνδεκάτη γεώμηλον (pomme de terre), κτλ., ἡ δεκάτη ἐβδόμη κολοκύνθη (citrouille) . . . ἡ δεκάτη ἐνάτη ἡλιοτρόπιον (tournesol) ἢ εἰκοστὴ ληνὸς (pressoir) . . . ἡ εἰκοστὴ ἐνάτη κριθὴ (orge), ἡ τριακοστὴ βαρέλλι (tonneau).

Εἰς τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας δυνάμεθα εἰσεῖν νὰ προσδέσωμεν ὅτι τὰ ἔτη III, VII, XI ἦσαν δίσεκτα, καὶ οὕτω εἴπομεν πᾶν ὅτι ἡδύνατο νὰ λεχθῇ ἐν συντόμῳ περὶ τοῦ δημοκρατικοῦ καλανδαρίου τῆς Γαλλίας. Τὸ καλανδάριον τοῦτο δὲν ἐπέπρωτο νὰ ζῇ ἐπὶ μακρὸν, ἐπέζησεν ὅμως τῆς δημοκρατίας, εἰ καὶ ἐπὶ βραχὺν χρόνον. Διὰ ψηφίσματος τῆς γερουσίας τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1805 διετάχθη ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος ἡ κατάργησις τοῦ δημοκρατικοῦ καλανδαρίου, καὶ τῇ 31 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους (10 Nivose XIV) ἀμέσως μετὰ τὸν τελευταῖον ἤγον τοῦ μεσονυκτίου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν προτέραν τοῦ ἰσχύος τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον.



Τοῖς ἀξιότιμοις συνδρομηταῖς τοῖς αἰτή-
σαι τὸν 23 ἀριθμ. τοῦ παρ. ἔτους εἴτε ἀπ' εὐ-
δείας εἴτε διὰ τῶν κ. ἀνταποκριτῶν μας, γνω-
στοποιούμεν, ὅτι οὗτος συμπεριλαμβάνεται ἐν τῷ
24 ἀριθμ. ὅστις εἶναι διπλῶς. Mr. le prof. F.
à Sees (France). C'est le No. 6 que nous avons
envoyé à Mr. le prof. G. Le No. 1 de cette
année vous le recevrez de nouveau. — κ.
I. B. εἰς Ρόδον. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν.
— κ. Μ. Δ. Σ. εἰς Ἀγκυραν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν
διὰ τὰς τόσον καλὰς πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔργον δια-
θέσεις σας. — κ. Ν. Ν. εἰς Φολέστιον. Συμπερι-
λαμβάνεται ἐν τῷ 24 ἀριθμ. ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς προ-
μεινωμένης τοῦ φύλλου φαίνεται. — κ. Ν. Π. εἰς
Γαλάζιον. Θὰ προσπαθήσωμεν. — κ. Γ. Κ. εἰς

Κίον. Ἐστάλησαν ἐπιστολὴ μας προηγῆθη. — κ.
Κ. Δ. Κ. εἰς Προύσαν. Σὰς ἐγράψαμεν. — κ.
Ν. Σ. εἰς Μιγαμάρ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς
φιλικὰς ἡμῶν ἐνεργείας. — κ. Σ. Μ. εἰς Σεβα-
στόπολιν. Γ. Α. εἰς Τάλλαν, Κ. Ν. Σ. καὶ Κ. Κ.
εἰς Μασσαλίαν, Ν. Π. Α. εἰς Νικολάεφ. Ἐλήφ-
θησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Α. Μ. εἰς
Ἀλγυάλον. Ἀπεστάλησαν. — κ. Γ. Γ. εἰς Σαμα-
νοδὸν. Ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν ἡ ἀπο-
στολὴ δὲ γείνη κατ' αὐτὰς. — κ. Κ. Ν. Κ. εἰς
Βάρναν. Ἐνεγράψαμεν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν
τὸ τίμημα ἐλήφθη. — κ. Δ. Κ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
Ἐὰν δὲν ἐλάβετε τὰ πρὸ τινος αἰτηθέντα δύο
τελὴ γράψατέ μας διὰ νὰ σὰς ἀποσταλῶμεν
ἄλλα. — κ. Ε. Κ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Τὸ ἐν ἀπε-

στάλη διὰ τὰ ἄλλα μανθάνετε ἐκ τῆς σημερινῆς
ἀλληλογραφίας. — κ. Τ. Δ. Κ. εἰς Ρέθυμνον.
Ἐσημειώσαμεν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ν.
Α. Κ. εἰς Σινώπην. Ἀπεστάλησαν. — κ. Π. Μ.
εἰς Ἀμσὸν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γ. Α. Κ.
εἰς Ἀρμαθήριον. Τὰ ἐπισκεπτήρια μετ' ὅλας τὰς
ἐρεῦνας μας δὲν ἡδυνήθημεν νὰ ἀνακαλύψωμεν.
— Herrn Prof. H. M. εἰς Piacenza. Das ge-
wünschte Bücherverzeichniss haben wir Ihnen
zugeschickt. — κ. Ι. Μ. εἰς Λευκωσίαν. Ἐπερί-
εργος συμπρωσις. — κ. Θ. Χ. εἰς Βόλον, Ε. Ο.
εἰς Σουζέ. Ἐλήφθησαν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν.
— Mm. Cl. M. à Smyrne. Τὸ περιάλυμμα
ἀπεστάλη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Προγνώσεις τοῦ καιροῦ. — Νηπίων ἄστυα ὑπὸ Κ. — Ὁ Δαίμων. Διήγημα ὑπὸ Ι. Ι. Κρασσέσκου (συνέχεια). — Γί-
γαντες καὶ νάνοι μεταξὺ τῶν ζώων μετὰ σχετικῆς εἰκόνας. — Πινακοθήκη, ἥτοι ἐρμηνεία τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Ἡ ἐλικὴ δύναμις τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἀτμομηχανῶν. — Οἱ κόνικλοι ἐν τῇ Νέᾳ Ζηλανδίᾳ. — Παραγωγή ἀκατεργάστου χάλυβος. — Ὁ ἐτησίως ἀναλισκόμενος χρυσὸς πρὸς
πλήρωσιν κοινῶν ὁδῶν. — Παράδοξον ἀμυντικὸν μέσον. — Πρὸς δοκιμασίαν τῆς ποιότητος τοῦ καλοῦ καφέ. — Στατιστικά. — Ποῖα φαγητὰ ἡγά-
πων οἱ μεγάλοι ἄνδρες. — Σπουδαία διὰ τὴν ναυτιλίαν ἐφευρέσεις. — Ἐπιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Παράδοξοι συμπτώσεις. — Ἐκκλησία καὶ σχολεῖον.
— Χρησιμοποίησις τοῦ ἀνέμου ἐν τῷ ηλεκτρικῷ φωτισμῷ. — Βιβλιοθήκη. — Τὸ καλάνδριον τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Ἡ ἀρχιδούκισσα Μαρία Βαλερία καὶ ὁ μνηστήρ αὐτῆς ἀρχιδούξος Φραγκίσκος Σαλβάτωρ (ἐν σελ. 17). — Νύμφη Ἑλληνὶς
(ἐν σελ. 21). — Γίγαντες καὶ νάνοι μεταξὺ τῶν ζώων (ἐν σελ. 25). — Ὅλα χιονισμένα (ἐν σελ. 28).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.